

РЕШЕНИЕ

№ 4194

гр. София, 24.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4272** по описа за **2013** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДАДРВВЗ) с адрес [населено място] 1000, [улица] срещу РЕШЕНИЕ от 15.02.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 96-и състав по нахд №16240/2012г., с което е отменено изцяло наказателно постановление (НП) №3991 от 06.08.2012г., издадено от заместник председателя на ДАДРВВЗ, с което на [фирма] на основание чл.38, ал.2 от Закона за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти (ЗЗЗНН, отм.) е наложена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лв. за нарушение на чл.4, ал.2 от Закона за задължителните запаси от нефт и нефтопродукти (ЗЗЗНН, отм.).

Касаторът поддържа допуснато касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК поради неправилно приложение на материалния закон – конкретно на разпоредбата на чл.34, ал.1 ЗАНН, която районният съдия е намерил за нарушена в решението си. Посочва, че нарушението не е открито на датата 08.03.2012г. (както е приел районният съдия), а едва в хода на проверка, разпоредена със заповед №РД-10-142 от 11.05.2012г. с краен срок на приключване до 28.05.2012г. Касаторът поддържа, че именно датата на приключване на проверката е началната дата за течение на срока по чл.34, ал.1

ЗАНН, поради което съставеният АУАН №3991 от 11.06.2012г. е съставен в преклузивния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС, НО, 96-и състав по нахд № 16240/2012г. и по същество на спора да потвърди НП №3991 от 06.08.2012г., издадено от заместник председателя на ДАДРВВЗ.

Ответникът по касационната жалба [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] оспорва жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки от 07.06.2013г.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 15.02.2013г. СРС, НО, 96-и състав по нахд №16240/2012г. е отменил изцяло НП №3991 от 06.08.2012г., издадено от заместник председателя на ДАДРВВЗ, с което на [фирма] на основание чл.38, ал.2 ЗЗЗНН (отм.) е наложена имуществена санкция в размер на 1000 (хиляда) лв. за нарушение на чл.4, ал.2 от ЗЗЗНН (отм.).

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя М. Д. Л., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че нарушителят е станал известен на наказващия орган на 08.03.2012г., когато е подал справка-декларация по чл.4, ал.2 ЗЗЗНН (отм.), поради което АУАН не е съставен в тримесечния преклузивен срок по чл.34, ал.1 ЗАНН – основание за отмяна на НП.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 96-и състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция напълно възприема правилно установената от СРС фактическа обстановка: В изпълнение на заповед №РД-10-142 от 11.05.2012г. на дружеството е извършена проверка по документи в Централно управление на ДАДРВВЗ за изпълнение на задължението по чл.4, ал.2 ЗЗЗНН (отм.) за предоставяне в срок до 25.02.2012г. на посочената в същата разпоредба информация за 2011г. Резултатите от проверката били обективирани в констативен протокол №3610/28.05.2012г. За констатираното нарушение на чл.4, ал.2 ЗЗЗНН (отм.) бил съставен АУАН №3991/11.06.2012г. и издадено обжалваното пред СРС НП №3993/06.08.2012г.

Съгласно визираната за нарушена разпоредба на чл.4, ал.2 ЗЗЗНН (отм.) задължените лица изготвят и представят в Държавната агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" ежегодно до 25 февруари конкретно посочена в разпоредбата информация. За 2011г. наказаното лице [фирма] представило справка – декларация с информацията по чл.4, ал.2 ЗЗЗНН (отм.) със закъснение - на 08.03.2012г.

Касационната инстанция приема, че нарушителят следва да се счита за открит по смисъла на чл.34, ал.1 ЗАНН в момента, в който деецът на конкретно административно нарушение с всички елементи от фактическия му състав е станал известен на органа, който е овластен да състави АУАН. В случая наказаното лице е посочило в писмото си до държавния орган от 08.03.2012г., че подава справката със закъснение. Върху писмото от 08.03.2012г. има положени писмени резолюции „за обработка”, „за отразяване и ползване”. Разпитана като свидетел пред СРС актосъставителката Л. посочва, че е необходимо техническо време за обработка на информацията”. Съобразно задължителните указания на т.2 от Тълкувателно решение № 48/1981 г. на ОСНК на ВС 3-месечният срок по чл.34, ал.1 ЗАНН започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. В случая нарушителят е установен в хода на проверка, разпоредена със заповед №РД-10-142 от 11.05.2012г., резултатите от която са обективирани в констативен протокол №3610/28.05.2012г. Ето защо съставеният на 11.06.2012г. АУАН е издаден в преклузивния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН. В подкрепа на тези доводи е разпоредбата на чл.33 ЗЗЗНН (отм.), съгласно която за резултатите от проверките се изготвя протокол и когато констатациите съдържат данни за извършено нарушение по този закон, инспекторът или упълномощеният служител съставя акт за констатиране на извършено нарушение. Актът за констатиране на нарушение се издава в писмена форма в 14-дневен срок от приключването на проверката (чл.34, ал.1 ЗЗЗНН). Дори да се възприемат доводите на районния съдия, че срокът по чл.34, ал.1 ЗАНН тече от датата на подаване на писмото на наказаното лице до ДАДРВВЗ на 08.03.2012г., то същото е разпределено «за обработване от г-жа Л.» на 09.03.2012г. Считано от същата дата АУАН е съставен в тримесечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН, тъй като 09.06.2012г. е събота, неработен ден и срокът изтича на 11.06.2012г. По изложените съображения касационната инстанция не възприема изложените от районния съдия правни доводи за наличие на нарушение на чл.34, ал.1 ЗАНН.

Въпреки това, при служебната проверка на императивните разпоредби на материалния закон съдът откри допуснато неправилно приложение на закона при ангажиране на административно наказателната отговорност на [фирма]. Лицето е санкционирано на основание чл.38, ал.2 ЗЗЗНН (отм.). Съгласно същата разпоредба се наказва лице, което не представи информация по чл. 4, ал. 1 и 2 и чл. 24, ал. 1, 2 и 3 или предостави невярна, неточна или непълна информация. В случая наказаното лице е предоставило информация, т.е. не е налице първата хипотеза от санкционната норма. На следващо място, липсва данни предоставената на 08.03.2012г. информация да е невярна, неточна или непълна по смисъла на втората хипотеза на чл.38, ал.2 ЗЗЗНН (отм.). Т.е. поведението на наказаното лице по предоставяне на информацията по чл.4, ал.2 ЗЗЗНН (отм.) със закъснение неправилно е квалифицирано и санкционирано като нарушение на чл.38, ал.2 ЗЗЗНН (отм.). По изложените съображения обжалваното пред СРС наказателно постановление е издадено при неправилно приложение на материалния закон, поради което е налице съвпадане в крайните изводи на въззивната и касационна инстанция относно наличие на основание за отмяна на НП.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО

РЕШЕНИЕ от 15.02.2013г. на СРС, НО, 96-и състав е ПРАВИЛНО и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 15.02.2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 96-и състав по нахд № 16240/2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.